KARİKATÜR

Yaz düşünceleri:

Kız — Ah şu insanlar, her yükselene yanaşmak isterler!...

Dünya Karikatürleri

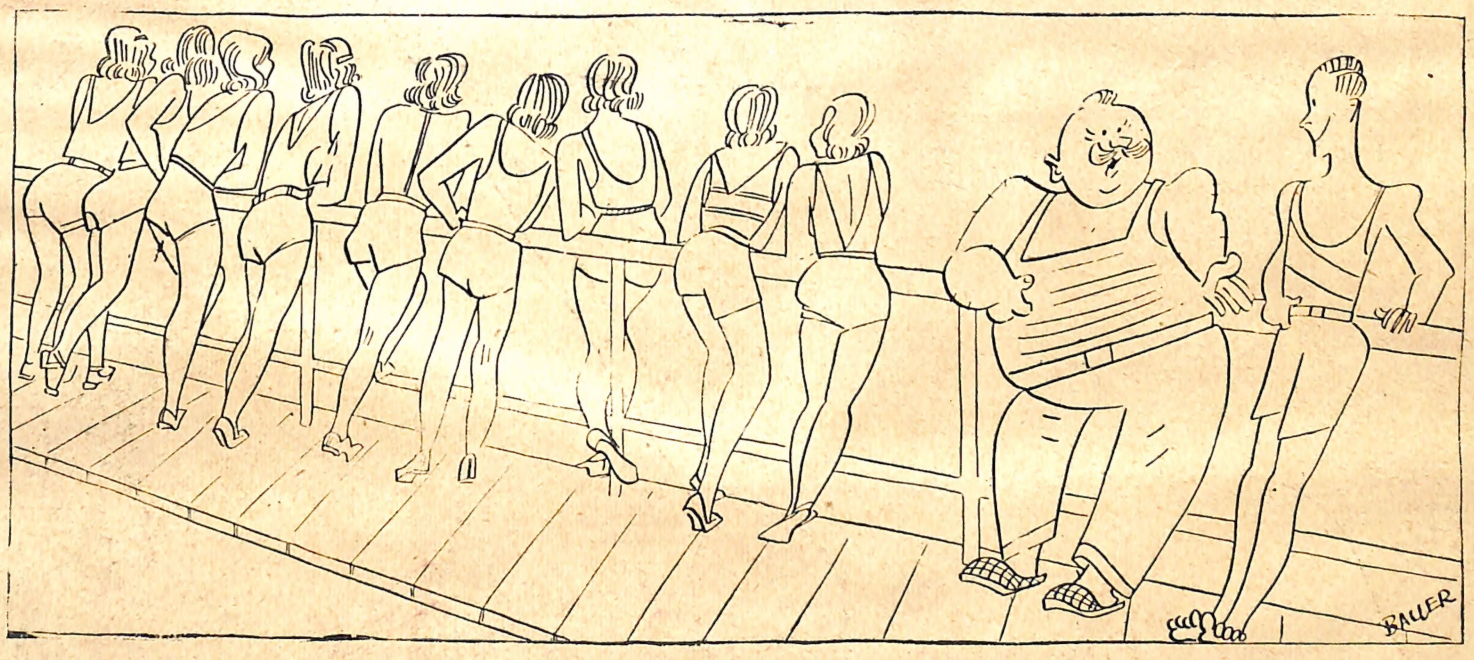

— Neden denize girmiyorlar?
— Otelde bir milyoner oğlan var. Üç gündür o gelir gelmez atlıyorlar da boğulma taklidi yapıyorlar!...

Bayan — Nasıl buluyorsunuz?..
Bay (Dalgın) — Sizi mi? Fevkalâde, harikulâde güzel!...

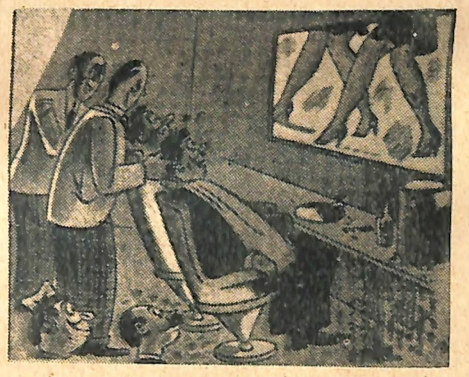

Berber — Dükkânı zemin katında tuttuğumuz iyi oldu. İşler fazlalaştı!..

— Kimi çekiştiriyorlar dersin?
— Tabiî aziz dostlarını!..

Bay — Sizi bir tanıdığa benzettim adınız Mari mi?
Bayan — Değil ama, isterseniz siz Mari dersiniz!...

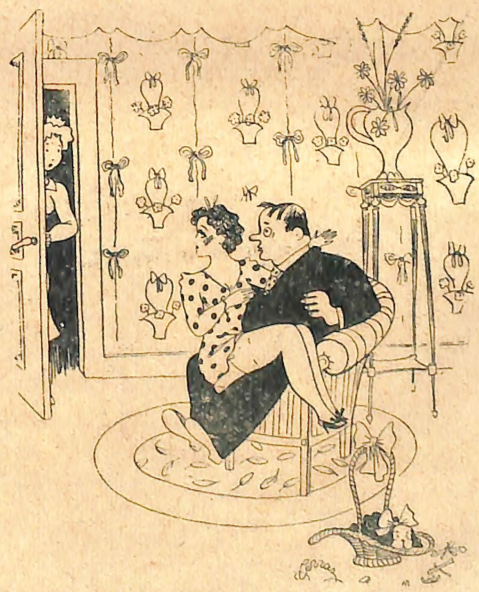

Ma'mazel — Sen misin Mari, kuzenim bana bir güreş oyunu öğretiyordu..
Hizmetçi — Biliyorum matmazel, sabahleyin de bana öğretti!..

No. 127 CİLT: 5 YİL: 3 FİATI 10 KURUŞTUR 2 HAZİRAN 1938

KARİKATÜR

ÇIKARAN: SEDAT SİMAVİ

İdarehanesi:

İstanbul: Ankara caddesinde hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103

ABONE ŞARTLARI:

Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

✻ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ MİZAH MECMUASI ✻

— Gülü mü beğendin, fidanı mı?
— Onların ikisini de beğendim ama, dünyaya on yıl erken gelişimi beğenmedim!..

Polis — Durun bakalım, hırlı mısınız, hırsız mısınız, gecenin bu saatinde eşyaları nereye kaçırıyorsunuz?..
Bay — Sayfiyeye bayım... Konu komşu ile mahalle bakkalı adresimizi öğrenmesin diye bu saatte gitmeyi münasip gördük!...

YENİ OTELLER TALİMATNAMESİ

Anadoluda sık sık dolaşan bir seyyar komisyoncudan aldığımız bir mektubu ehemmiyetine mebni neşrediyoruz:

Evvelâ ticaret, sonra ziyaret kasdile Anadoluyu enine boyuna dolaşan bir komisyoncuyum.

Anadoluda gündüz seyahatin çok şükür sıkıntısı kalmamıştır. Kesene güvenirsen vükelâ otomobillerile baş koşacak lüks arabalarda, benim gibi ucuz seyahat etmek niyetinde isen birkaç liraya koca Anadoluyu, ayağını yere basmadan devredebilirsin.

Gelgelelim gecelere; insaniyet tarihinin hiç bir devrinde bir grup manzarası hiç bir şair için - otelde gecelemek mecburiyetinde olan yolcuya olduğu kadar - hazin renklere boyanmış görünmemiştir. Ortalığın alaca karanlığı içinde uçan irili ufaklı kuşlara bakarak derin derin içimi çektiğim ve şu neviden sözlerle gazelhan olduğum sık sık vakidir:

— Bahtiyar mahlûklar! Başınızı sokacak çerden çöpten bir yuvanız olduğuna bir yeyin de, bin şükredin. Keşki benim de şu ağaçlarda, şu ağır ağır bacaları tüten damların üstünde tüneyecek bir yuvam olsa...

— Mübalâğa ediyorsun, diyeceksiniz. Nasıl olsa başını sokacak bir otel yahut han odası bulacaksın. Bu oda elbette bir kırlangıç yuvası kadar rahatsız ve pis değildir.

— Temizlik ve konfor itibarile bir leylek yuvasından pek farklı olmıyanları göstermekten âciz değilim. Ancak şu farkla ki, yuvadaki pislik yine hacı leyleğin kendisinin pisliğidir. Halbuki burada pislik başkasının malıdır.

Leylek yuvasında böcek bulunsa bile, herhalde bit, pire ve tahtakurusu bulunacağını pek zannetmiyorum.

Leylek yuvasının sakinleri leyleğin kendisi, bayanı ve yumurtaları yahut yavrularıdır. Sizin yatacağınız odaya gece yarısından sonra ayakları uykunuza mâni olacak kadar kokan bir yabancı misafir, ikide birde bağıran yahut kusan bir sarhoş gelmiyeceginden emin değilsiniz.

Hancı veya otelciye:

— Yahu ben öteki yatakların parasını da vererek bütün odayı tuttum, diye çıkışmıya kalkacak olursanız vay halinize. Öteki misafir derhal çıkışır:

— Yahu sende edep, terbiye, insaniyet, din, ahlâk yok mu? Sokakta çamurda mı yatalım? Herkes sokakta çingene horozu titretirken sen ne hakla koca odayı zaptedersin.

Mantık doğrudur. Çünkü sık sık vaki olduğu üzere sen de sokakta kaldığın zaman ayni muhakemeyi yapıyor ve icap ederse önüne polis veya jandarmayı katarak zorla odaya giriyorsun.

Oda arkadaşın bazan da bir hasta olur. Sabaha kadar inleyip bağırdığına mı yanarsın, «Ya herifin sari bir hastalığı var da bana geçerse» diye korktuğuna mı yanarsın.

O vakit ayak kokusu yahut sarhoş öteberisi misk ve anber gibi burnunda kokmıya başlar ve hava müsaitse hemen giyinip kendini sofaya yahut sokağa atarsın. Fakat ya değilse; ya yatağının içinde bile kirpi gibi iki büklüm olup titrediğin bir karakış gecesi ise!..

* * *

Dahiliye Vekâletinin hiç olmazsa belli başlı şehir ve kasabalarda birer temizce otel temin edilmesi için vilâyetlere gönderdiği son talimatname kadar ha-

yırlı bir iş yoktur.

Yalnız talimatnamenin bazı lüzumu kadar sarih olmıyan noktaları vardır. Meselâ yatakların temizliği bahsinde... Temiz yatak çarşafı hangisidir? Bu otelcinin telâkkisine göre değişen bir keyfiyettir.

Meselâ ben bir defa âdet olduğu üzere otelciye:

— Aman arkadaş... Kaç kuruş istersen veririm, diye yalvardığım zaman adamcağız, elini göğsüne bastırarak şu teminatı verdi:

— Hiç merak etme... Vallâhi tallâhi çarşaf tertemizdir. Üstünde şimdiye kadar yalan olmasın ya üç, ya dört kişi yatmıştır. İnsanın evinde bile dört günde çarşaf değiştirmezler...

— İyi ama, evimdeki çarşafta benden başka insan yatmaz. Ya bir gece evvel bu yatakta yatan insan hasta ise...

— Hastalık Allahtan gelir... Bugün onun başına geleni yarın Allahın sana da vermiyeceğini ne bilirsin?

— Ya bitli ise...

— Meşhur sözdür: «Bit yiğite, pire ite gelir.»

Bir defasında da yine bir otelcinin başka bir teklifile karşılaştım.

— İstersen yirmi beş kuruş fazla ver.. Sana hasta yatağı vereyim.

— Anlamadım.

— Kasabadaki doktora nahiyelerden hasta getirirler... Malûm ya, hasta her yatakta yatamaz... Öteki şiltelerin ikisi kalınlığında yumuşak hasta yataklarımız vardır.

* * *

Şu vak'ayı da yine bir komisyoncu arkadaş anlattı:

— Bir gün uzun bir yolculuktan sonra geç vakit bir otele düştüm.

— Aman bana iyi bir oda, dedim.

Otelci sırıttı:

— Taliine bugün iyi bir odamız açıldı, dedi, dün gece geleydin yerimiz yoktu.

Allah razı olsun o taliden! Oda hakikaten mükemmel ve tertemizdi. Bir köşede bir yeni karyola, temiz bir yatak.. Pencerelerde beyaz perdeler...

Gece yarısına doğru uyandım. Fena halde susamıştım. Baktım masanın üstündeki sürahide su yok.. Buna mukabil yatağımın yanındaki bir etajerin orta gözünde bir hasırlı şişe duruyor. Bildiğimiz şişelere benzemiyen şiş karınlı yassı bir şey... Fakat herhalde su şişesi. Başka ne olur... Aferin adamcağızlara.. Tabiat sahibi insanlarmış doğrusu, dedim ve bir bardağa doldurup ağzıma götürdüm. Fakat dehşet!

Bu su kadar acayip lezzetli bir suyu ömrümde tatmamıştım. Hem acı, hem ekşi bir su... İlâç desek değil, maden suyu desek değil, müshil desek değil... İçki desek hiç değil... Çünkü bukadar kötü lezzetli bir içkiyi satmıya kalkacak esnafı müşteri muhakkak döver...

Artık çare yoktu. Kapıyı açtım, otelciyi çağırdım. Herif uyumuştu. Fakat hatırşınas bir insan olduğu için kalktı, don gömlekle karşıma dikilip sordu:

— Bir şey mi istedin?

— Yahu su bırakmamışsınız, dedim.

Masadaki sürahiye bakarak ellerini biribirine vurdu:

— Bak hele şu işe... Kusura bakmayın unutmuşuz...

Küçük hasırlıyı göstererek:

— Şurada bir su buldum... İçeyim dedim... Lâkin hiç bir şeye benzemiyor, dedim.

Otelci hasırlıyı görünce şaşırdı:

— Vay onu burada mı unutmuşlar, dedi, o su değil, mübarek zemzem suyudur.

— Zemzem suyu mu? Hayret? Zemzem suyunun burada ne işi var ayol!..

Otelci yatağımı gösterdi:

— Allah sana ömür versin, dün gece şu yatakta bir adamcağız vefat etti... Can çekişenlere son nefeste zemzem vermek âdettir ya... Biz de camiden bir şişe zemzem suyu bulup getirttik... Burada nutmuşlar ha... Bak şu işe..

O gece nasıl olup da odadan bir ikinci cenaze çıkmadığına hâlâ hayret ederim.

KARİKATÜR

MEVSİMİN MEVSİMSİZ SATICISI:

Dondurmacı — Kaymağım hararet söndürüyorrrr!...

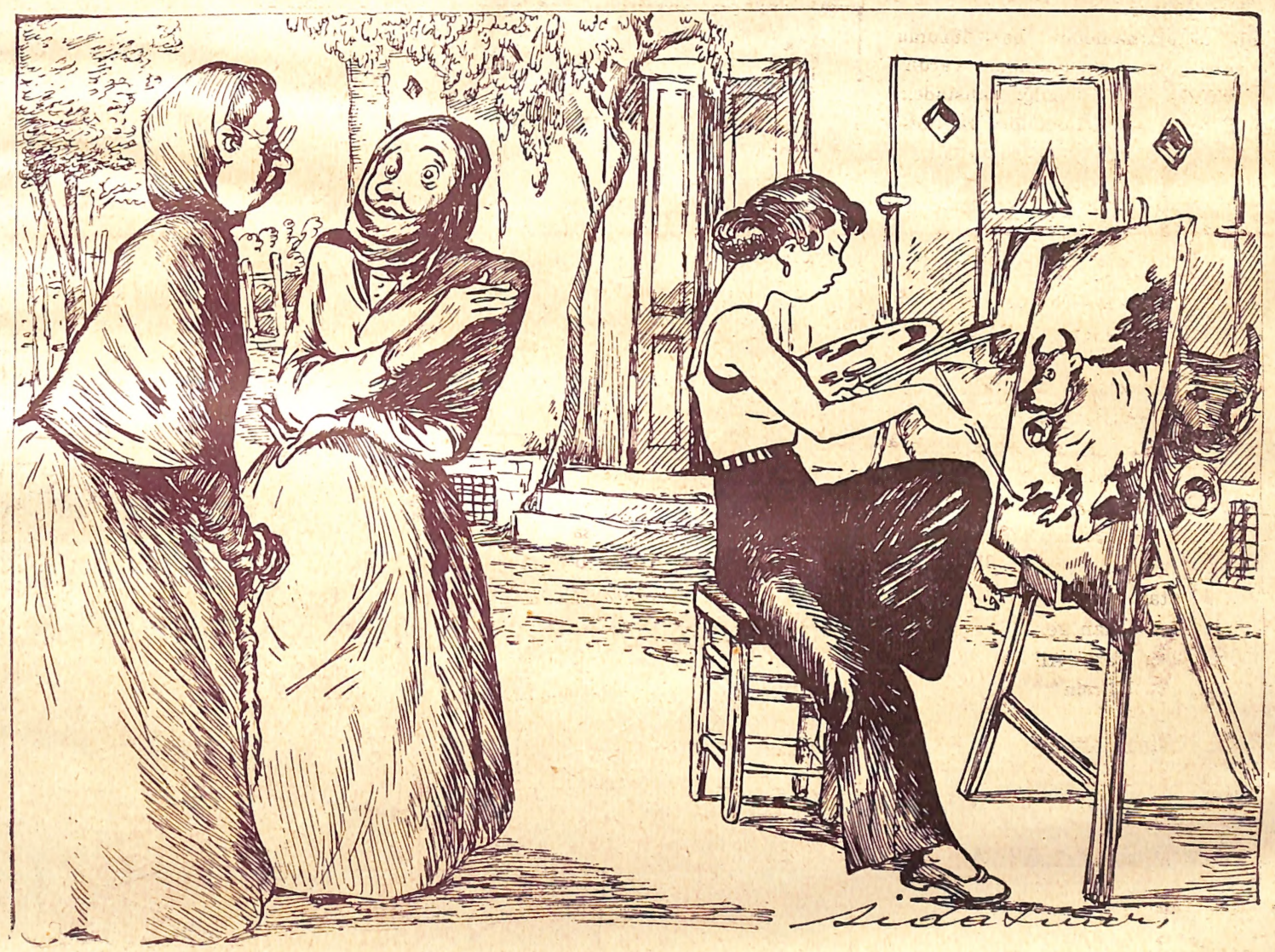

BU DA MI SÂRİ?

— Hep böyle öküzlerle mi uğraşır?..
— Hayır, nişanlandığındanberi başladı!...

EŞEK DAVASI

Memlekete damızlık eşek getirilmiş. Geti ılir a, buna gümrük memurları, Merkez Bankasının Kontenjan ve klerink şubesi hesap memurları, ısmarlıyan daire ve nihayetün nihayeti baytar milleti karışır. Bilâkis bizde her işin henüz ehline bırakıldığı görülmemiştir. Argoyu - nekada muhtaç olduğunu unutarak - romancı diline dolar, damızlık eşek davasını da sermuharrirler. İşte bu haftanın uzun kulaklı davası bu. Bir muharririmizi etrafa saldırdık, ileri gelenlerden bu dava hakkında fikir danıştık. Aldığımız cevapların buyurun:

Üstat Nurullah Ataç:

— Eşek davası mı? Hoppala... Böyle bir roman mı çıkmış, bu biçim bir şiir mi yazılmış. Şiir yazılmışsa geçenlerde sevdiğimi, beğendiğimi söylediğim çocuklar yazmışlardır. Ve muhakkak da kıyak döktürmüşlerdir. - Peyami Safa'ya inadımdan argo konuşuyorum - Evet sadede gelelim. Muhakkak eşek davası şiiri güzeldir. Okumadan nasıl mı biliyorum. Ben malımı bilirim. Davanın nefaseti adından belli. Maamafih bu hususta ağız açamam. Eskiden benim hakkımda «Bir dediği ötekine uymaz», «Bugün beğenir, yarın batırır», «İmam fenerine benzer döner durur. İstikrarı falan yoktur. Herkes alkışlarsa o ıslıklar.» derlerdi. Şimdi devir değişti. Ben yazıyorum, âlem benim kalemimden çıkan lâfları red ve inkâra hazır duruyor. Artık herkes, haklı bile olsam, benim aksime harekete başladı. Bir de eşek davası çıkarmıyalım, beni affet.

●

Üstat Salih Murat:

Eşek davası mı? Allah, Allah, onu bilmiyecek ne var? En basit bir hendese meselesidir. Müsellesin bir ucundan iki hat çekeriz, eşek kulağına benzer olur eşek davası. Aman dur hele işin esasını öğreneyim? Yoksa bu eşek davasının yanlışlığını isbata yeltenen mi zuhur etti? Adını söyle. Bakalım ikide bir «Devri daim makinesi icat ettim», «Deniz suyundan şarap yapmanın usulünü buldum», «Havayi nesimîden konserve kuruyorum, frenklere satarsak ihya olacağız» diyen zirzoplardan biri mi yumurtladı? Eğer adını biliş çıkarırsam mesele yok. Hem sözüne ku-

lak asmamalı, hem de mesuliyet teretttüp etmiyeceği için üstüne düşmemeli.

●

Avukat İrfan Emin:

İnsanlarm davasını üstümüze alıyoruz. Günlerce mahkemede sürtüyoruz. Hattâ cepten pul parası, kaydiye ücreti veriyoruz. Sonunda davayı kazandığımız da oluyor, fakat yine müekkilden vekâlet ücreti alamıyoruz. Bu eşek davasının daha hayırlı ve daha verimli olacağı nereden malûm? Sonra eşeğin davası mesmu olamaz. Hukuk tarihinde bunun misli görülmemiştir. Eşek damızlık da olsa, idhal emtiası da sayılsa yine sahibi olmadıkça yularına yapışılmaz. Bu, gayrin hukukuna taarruz olur ki, teşebbüs eden, kanun cezada kaydi vardır, mesul düşer. İşte davanın hukukî cephesi bukadar.

●

Bay Tekniker - Devridaim makinesi kâşifi:

Evet, eşek davasını dikkatle takip ediyorum. Makine de makine diye tutturan zat haklı. Gayri damızlığı da makineden yapmalıyız. Makine sade dikiş dikmez a, elbet damızlık vazifesini de görür. Köylü kısmının, ben eşeğimden ayrılmam demesine aldırmamalı ensesine makineyi dayamalı. Aklı şip diye başına gelsin. Zaten dünya makine üstünde duruyor. Zenginler otomobil makinelerine kurulmuşlar, orta halli züppeler fotoğraf makinesine sarılmış, daha baldırı çıplaklar, kendi aralarında sadece «**Makine**» tâbir ettikleri külüstür toplu tabancalara güveniyorlar. Bukadar ise yarıyan makine neden katır imalinde kullanılmasın?

●

Bir ruhiyatçı ve filozof:

Felsefede eşek davası diye bir dava olamaz. Bu iddia tamam üç cepheden red ve inkâr edilebilir. Evvelâ: Eşek tab'an, yaradılış itibarile filozof bir mahlûktur. Filozof olanlar ise davadan münezzihtirler. Kendi âlemlerinde yaşarlar.

Saniyen: Farzı muhal eşek filozofluğu kabul etmedi de dava açtı. Neyi kimden dava edecek? Bakalım eşek var mı? Müddeialeyh meydanda mı, davayı dinliyecek makam mevcut mu? Hattâ şu anda ben bile yaşıyor muyum, yaşamıyor muyum, seninle konuşan ben miyim, yoksa ikinci benliğim mi? Hele karşımdaki sen misin, yoksa binlerce sene evvel toprağa istihale etmiş bir Mısırlı Firaun mu?

Salisen: Eşek kısmının ruhu olup olmadığı da şayanı münakaşadır. Eğer ruhu yoksa ruhsuz bir mahlûkun davasını neden mevzubahs edersin? Eğer ruhu varsa ruhu olan bir mahlûk bu dünya ile ilişiğini kesmiştir. Hiç bir kimseden, hiç bir şey dava etmez. Sade ruhunu kötülüklerden temizlemiye bakar. Gördün mü dava nasıl sukut etti. Bir de felsefe hiç bir şeyi isbat etmez derler. Ayni hatadır.

●

Metafiziğe sapmış bir şair:

Eşeğin yerine makine ikame etmek eski devirlerin şiirine taarruz elyemektir. Eşek ne mükemmel, ne mazlûm, ne mübarek bir hayvancıktır. Eşek hiç olmazsa dinlemesini bilir. Uzun köy yollarının çiçekli tarhları (!) arasında eşeğin bir âhu gibi süzülüşü vardır ki, seyirine doyulmaz. Bunu olsun motör gürültüsüne, ekzos kokusuna feda etmiyelim. Ananelerimize sadık kalalım.

Bahusus daha mühim bir cihet var: Eşek at gibi şirret, otomobil gibi pahalı da değildir. Hele eşeğe binip gezmeyi bir tamim edelim, tamim edelim dedimse öyle herkese müsaade vermemeli, bu hak sade yedi göbek asîl olan kibarlara hasredilmeli. İşte o zaman asaletin keyfi yerine gelir. Ah gidi mübarek eşek, asîl hayvan, sana prestiş ediyorum ve ruhunun derinliklerindeki ıztırabın kardeşiyim. **Kulak misafiri**

Nasıl buluyormuş?

Bir mecliste oturuyorlardı. Edebiyat meraklısı bir zat İbrahim Alâettin'e sordu:

— Nurullah Ataç'ı nasıl bulursunuz,

Üstat gülerek cevap verdi:

— Hem hayranıyım, hem mütehayyiriyim.

— Yazlık yeni mayomu beğendin mi?
— Çok güzel amma, neden siyah?..
— Sevdiğim genç öldü de matemini tutuyorum!...

İş adamı

İki arkadaş meşhur iş adamlarından (M..) hakkında münakaşaya girişmişlerdi.

Birisi: — Bu herifin okadar alçakça, vicdansızca işleri vardır ki, günün birinde mutlaka asılacağına eminim, dedi.

Öteki cevap verdi:

— Bu tahmininde ben de seninle beraberim... Ancak asıldıktan sonra bir çaresini bulup ipi koparacağına ve tekrar kendini kurtarmıya muvaffak olacağına da şüphem yoktur.

DÜMENCİ

Oğlum geçen gün ikinci imtihan karnesini getirmişti. Karneyi okuduktan sonra kaşlarımı çattım:

— Yazıklar olsun seni okutmak için sarfettiğim paraya, dedim, bak bu seferki notların eskilerden daha fena... Kırk beş talebe arasında kırk beşinci, yani sınıfın dümencisi olmuşsun, dedim.

Oğlum hiç bozulmadan bana teminat verdi:

— Katiyen merak edilecek bir şey yok baba... Sınıfın gerçi en son sırasına oturttular beni ama, oturduğum yerden hocayı ve kara tahtayı birinci sırada oturanlar kadar iyi görüyorum.

DENİZ YASAĞI

Polis, iki güzel genç kızın deniz kenarında soyunduğunu, mayosunu giydiğini oturduğu yerden seyretti; fakat tam denize doğru yürüdüklerini görünce yerinden kalktı ve seslendi:

— Bayanlar burada denize girmek belediye emrile yasak edilmiştir.

Kızlardan biri hiddetlendi:

— Yasağı anlarım, dedi, fakat mademki soyunduğumuzu görüyorsunuz... Neye boş zahmete girmemize meydan verdiniz. Niçin bu yasağı daha evvel haber vermediniz.

Polis cevap verdi:

— Emirde soyunmanın yasak olduğuna dair bir kayıt mevcut değildir. Bunun için sizi bundan men'e kanunen hakkım yoktur.

EKONOMİK KÖMÜR

Müşteri kömürcü dükkânına girer girmez barut gibi parladı:

— Yahu, siz ne sahtekâr insanlarmışsınız... Verdiğiniz kömür bir türlü yanmıyor, güç belâ yandığı zaman da gayet hafif bir sıcaklık neşrediyor ve sönmiye başlıyor. Sizde hiç insaf yok mu?

Kömürcü terbiyeli bir tavırla cevap verdi:

— Affedersiniz... Ben size arzunuza göre mal verdim. Kömür alacağınız zaman söylediğiniz sözler aynen aklımdadır: «Gayet ekonomik bir kömür istiyorum. Öyle bir kömür ki, yarım tonu bana bir kışı çıkartmalı» dememiş miydiniz? Yarım tonu bütün bir kış koskoca bir evi idare edecek ekonomik kömür ancak bu olabilirdi.

UZUN YAŞAMANIN SIRRI

Yüz yaşını geçmiş bir adamla mülâkata giden ve okuyucularına uzun ömrün sırlarını anlatmak istiyen bir gazeteci sordu:

— Baba. yüz yaşını geçmenizin sebebini neye atfediyorsunuz?

İhtiyar cevap verdi:

— Ben doğduğum zaman doktorlar mikrobu keşfetmemişlerdi de ondan...

Sürek avında

Gözleri zayıf olan avcı arkadaşına seslendi:

— Ahmet neredesin?

Ormanın içinden bir ses cevap verdi:

— Buradayım.

Avcı tekrar bağırdı:

— Hasan neredesin?

Biraz öteden cecap geldi:

— Burada...

Avcı kendi kendine söylendi:

— Çok şükür... Biraz evvel öldürdüğüm mahlûk yaban domuzu imiş..

UZUN BOYLUNUN PALTOSU

(C..) boyunun uzunluğile şöhret almış bir insandır. Geçen gün bir kumaş mağazasında bir bayana tesadüf ettik.

Bir takım kumaş parçalarını uzun uzun tetkik ettikten sonra tezgâhtara:

— Şu paltoluk kumaştan on metre istiyorum, dedi.

Arkadaşım beni dürttü:

— Bu kadın galiba bizim (C..) in karısı, dedi, kocasına palto yaptıracak.

VASITALAR

Doktorunun himmet ve gayreti sayesinde kefeni yırtmış ve yatağından kalkmış olan hasta ellerini biribirine kavuşturdu, gözlerini gökyüzüne dikti:

— Doktor, size olan borcumu nasıl ödiyebilirim, dedi.

Doktor cevap verdi:

— İster bono, ister çek, ister posta havalesi, ister telgraf havalesi, ister madenî para, iste tek liralık, ister beş liralık, ister elli liralıkla... Fakat herhalde peşin..

Papağan

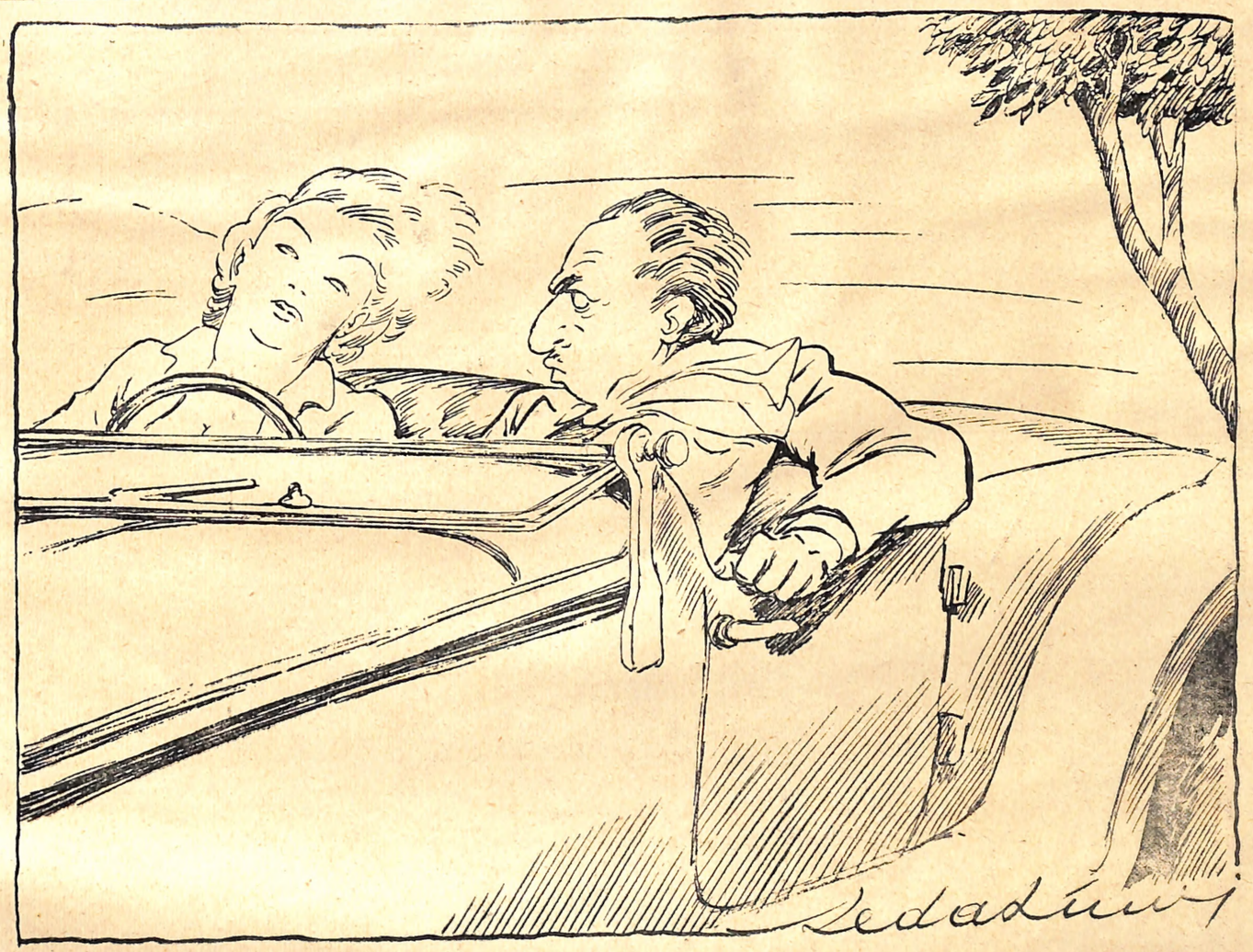

OTOMOBİL SEFASI:

Kadın — Kazaya uğrarsak eş, dost ne der?..
Erkek — Sana bilmem, fakat bana «Kumandayı karıya bırakanın hali budur» derler!...

BU DA BAŞKA SENFONİ

Şair «Necip Fazıl Kısakürek» in geçenlerde haftalık bir edebiyat gazetesinde «Senfoni» isimli bir şiiri çıkmış, yarımyamalak ve karmakarışık olan bu şiirden dolayı aziz dostumuz Necip Fazıl fena halde kızmıştı. Bunun üzerine biz de üstattan ayni şiirin tamamını bize vermesini rica ettik. Fakat o, buna razı olmadı ve tuttu bize «Bu da başka Senfoni» diye yeni yazmış olduğu şu aşağıdaki şiirini hediye etti:

Şu acayip varlığın içinde bizler neyiz?
Sorulsa kendimize: Biz ne değil, her şeyiz!
Muharririz, edibiz, şairiz, üstatlarız,
Biz istersek lâhzada yerden göke atlarız!

Kim demiş ki, bizlere yeryüzünde fâniyiz,
Biz şairler, her zaman bal gibi rabbaniyiz!
Dünya bize o yüzden ufak gelir, dar gelir,
Yasak olan her ciğer şaire mundar gelir!

Şair de herkes gibi şüphesiz bir âdemdir,
Fakat herkes leblebi, şair acı bademdir!
Şaire hor bakanın ya aklı yok, ya fikri,
Pilâki yerken bile şairin aşkdır zikri!

Ey fâniler, sizlerin bizden farkınız çoktur,
Bizim ruhumuz açtır, sizin karnınız toktur!

Siz yersiniz kebabı, makarnayı, pilâvı,
Biz yaparız her gece gökyüzünde fil avı!

Gerçek şair perdenin ardını seyrendir,
Davulu çalan ruhtur, parsacısı bedendir!

Fakat bu ruh, ne Lokman, ne de bir tuz ruhudur,
O, her niyete yenen hercaî muz ruhudur!

Ey fâni, sen uyurken biz aşmışız semayi,
- Pardon! - bazan bizden de tek tük çıkar enayi!

Yine cevherler saçtın bugün hey Kısakürek,
Akıntıya geldik ha, gayret ha, yisa kürek!

Yazan: Necip Fazıl Kısakürek

Temize çeken: O. C. Kaygılı

Kaynana Görüşü:

Erkek — Annen sana talip olduğumu duyunca ne söyledi?..
Kız — Vah vah, ben onu akıllı bir delikanlı sanırdım dedi!...

Bahar ve aşk

Gençlik nasıl ömrümüzün en değerli devresise,
İlkbahar da yılın en hoş mevsimidir!..
Hiç benzer mi güneş sise?..
Kış bir midir
İlkbaharla?..
Goncalarla
Evlenecek kelebekler!..
Bülbül ayın doğuşunu kırda bekler:
Nağmeleri duyulacak bir gönülden serenadın!..
Yaz mevsimi bence: Olgun meyva gibi bir genç kadın
İlkbahar da: Filiz gibi körpe kızdır!..
Bir petekten balı sızdırır,
Bir tadım al;
İşte bu bal
İlkbahardır!..
Çünkü onda özü vardır
Bu mevsimde hayat bulan çiçeklerin;
Bence bahar süzülmüştür içlerine peteklerin!..
Ey güzel kız!.. Öpülecek İlkbaharda eteklerin:
Gençler sana dertlerini dökecekler,
Önünde diz çökecekler!..
Bunu bil ki:
Bahar sevgi
Zamanıdır!..
Bu, hilkatin fermanıdır!..
Çünkü busen gönüllerin dermanıdır:
Seni öpen yedi derde deva bulur, olmaz hasta!..
Ey güzel kız!.. Kaç bahardır hüzünlüyüm, kalbim yasta,
O gelincik dudaklardan bir buse ver,
İyiliği kızlar sever!..
Arzum küçük:
Bir öpücük;
Değil fazla!..
Bahçeye gel, üzme nazla,
Salkımların süslediği bir çardakta,
Dudaklarım dinlensinler bir dakika o dudakta!..
Sen olmazsan tat bulamam ne goncada, ne yaprakta,
Gözün çünkü filizlerden daha yeşil,
Bahar senden güzel değil!..
Kolunu at,
Göğsüme yat!..
Kısa hayat:
Ömrümüz var bir baharlık!..
Nefeslerin Nisan yeli gibi ılık;
Sen fidansın, ben sarmaşık.. Yeter artık bu ayrılık!..
Çiçek sanmış bal toplamak dileğinde senden arı:
Altın saçın çünkü fulya gibi sarı!..
Ağzın benzer bir goncaya,
Yüzün aya!..
Gözün yaprak,
Tenin zanbak:
Tıpkı canlı baharsın sen,
Nefesindir bahçelerde baygın esen!..
Geldin mi?.. Ooh!.. Dur, çırpınma!.. İşte hayat verdi busen!

NECDET RÜŞTÜ

BOĞAZIN DERDİ:

— Karşıdaki Boğazkesen hisarı mı?..
— Boğazı artık o hisar kesmiyor, bakımsızlık kesiyor, bakımsızlık!..

Dalları bastı!

Kız — Buyurun size turfanda iki kiraz..
Erkek — Kim bilir bana kaça mal olacak!..

Atlama idmanı!

Anne — Bizi de atlatırlar mı acaba?..
Baba — Ona ne şüphe, her gün atlatıyorlar!...

BAHARA GAZEL

Çırılçıplak dururken dallar ayaz içinde,
Geline döndü şimdi pembe, beyaz içinde.

Tepeden tırnağadek çiçeklerle donandı,
Sabah, akşam salınır fidanlar naz içinde.

Bir günde yeşil giydi baştan başa korular,
Ötüşür cümle kuşlar avaz avaz içinde.

Nereye kulak versem bir başka ses geliyor,
Ahenge uymıyan yok bu incesaz içinde!

Hangisi bülbül, saka, iskete, belli değil,
Farklıdır kurbağanın sesi biraz içinde.

Bugün yaprak, çimenle yeşerdi bahçe, bostan,
Yarın da kızaracak çilek, kiraz içinde.

Her kelebek bir çiçek arıyor bahçe bahçe,

Epeyce kusurum var benim de yaz içinde,

Benim de bir gonca gül geçer elbet elime,
Ya Adada, Modada, yahut Boğaziçinde.

Yani emsali gibi geçecektir bu yaz da,
Her gördüğüm güzele rica, niyaz içinde.

Aklı nasıl başına gelecek, ben de bilmem,
Hele var ki, kızların bir yaramaz içinde!

Muhabbet âlemine nereden daldı gönlüm,
İşim ne olsa gerek bin düzenbaz içinde?

Baharın güzelliği cihanca musaddaktır,
Yalnız Nurullah Ataç hep itiraz içinde!

Çamdeviren

Erkek — Bu mevsimde Adada insan yanıp tutuşuyor...
Kadın — Dua et, ya gazinoya oturaydık!...

Kadın - erkek meselesi

Geçen gün kadın avukatlardan bahsediliyordu. Arkadaşlardan biri:

— Avukat kadınların ilminden şüphe etmiyorum, dedi, kanun kitaplarını onlar da herhalde erkek meslekdaşları kadar iyi, hattâ belki de daha iyi bilirler... Fakat bilmem nedense bana emniyet gelmiyor.

Yaşlı ve tecrübeli bir adliyeci söze karıştı ve şunları söyledi:

— Ben bilâkis onların da adliyede çok kıymetli bir mevkileri bulunduğuna kaniim. Malûm ya, insanın avukata tevdi ettiği davalar iki türlü olur. Ya iddiamızda haklıyız, ya haksısız.. Eğesr iddiamızda haklı isek davamızı bir erkek avukata müdafaa ettirmeliyiz. Fakat haksız isek mutlaka bir kadın avukat tutmalıyız. Çünkü onların haksız ve mantıksız şeyleri müdafaa etmekte daha fazla maharetleri vardır.

KİRAZ HIRSIZLARI

Karun beyin çirkin, ihtiyar, zengin ve hasis olduğu nekadar meşhursa, karısı Ayten hanımın, güzelliği, gençliği, hatırnazlığı ve cömertliği de okadar meşhurdu. Karı koca âdeta canlı iki zıddiyet halinde idiler.

Ayten, Karun beyin üçüncü karısı idi. Genç bir kadınla evlenmesi her nekadar eşe, dosta tatlı bir dedikodu mevzuu oldu ise de, hazret buna aldırmamıştı. Dünyaya insan bir kere geliyordu. Ahır ömründe gözlerinin zevkine de kim karışırdı. Zengindi. Suadiye taraflarında geniş bir meyva bahçesinin ortasında mükellef bir köşkü vardı.

Aytenle evlenmeden evvel İstanbulda oturuyordu. Sonra genç karısını göz önünde bulundurmayı ihtiyatsızlık telâkki etti. Zaten artık istirahate de ihtiyacı vardı. İşlerini tasfiyeden sonra köşke yerleşti.

* * *

Koca köşkte topu topu beş kişi idiler. Karun bey, Ayten hanım, Karun beyin yatalak hemşiresi, şaşı ve kart bir hizmetçi, bir de ihtiyar ahçı..

Karun bey ilk zamanlarda kadroyu genişletmiye hiç yanaşmıyacağa benziyordu. Fakat birkaç hafta sonra bu fikrini değiştirdi. Köşkün mevkii çok tenha, bahçesi çok genişti. Hele ağaçlar âdeta orman manzarası veriyorlardı. Zengin adamın ne de olsa düşmanı bulunur. Hırsız kısmı Karun beyin parasını yanında saklıyacak kadar budala olmadığını nereden bilsin. Ya bir gece evi basmıya kalkarlarsa. İşte bu korku ile güçlü kuvvetli bir bahçıvan bulmayı kararlaştırdı.

Ayten hanım, küçüklüğünden beri köpekten nefret ettiğini söylüyordu. Bahçeye köpek alınırsa artık evden dışarıya da çıkamıyacaktı. Halbuki genç kadının sokağa çıkması, ihtiyar koca tarafından sureti katiyede menedilmiş bulunuyordu. Köpek korkusile bahçede de gezmedikten sonra evlilik hayatının esaretten ne farkı olurdu. Nihayet matluba muvafık, yaşlı fakat dinç bir bahçıvan bulundu. Artık Karun bey rahat rahat uyuyordu.

* * *

İlk bahçıvandan sonra bu değişen üçüncü bahçıvandı. Bütün hasis ihtiyarlar gibi Karun bey de tavşan uykusu uyurdu. Bir gece bahçede ayak sesleri duymuş. yataktan fırlamış. Ağaçlar arasından kayan bir gölgeye doğru:

— Kimdir o, Mestan ağa sen misin?

Diye seslenmiş fakat cevap alamamıştı. Ertesi gün iş anlaşıldı. Vakit bahar ortası idi. Kiraz ağaçlarına hırsızlar dadanmıştı. Mestan ağa bütün gayretine rağmen, çapulculuğun önüne geçemiyordu. Kiraz ağaçları bir tek hırsız tarafından değil de, bir çete marifetile soyulur gibi çarçabuk boşalmış-

TAHTARAVALLİ OYUNU VE FAZİLET:

— Hafifliğin bir kadını ekseriya yüksekliklere çıkardığını söylerdim de inanmazdınız!..

(Fransız Karikatürü)

lardı.

Mestan ağaya yol verildi. Yerine gelen Ramazan ağa da bir işe yaramadı. Bu sefer elmalara dadandılar. Karı koca doktorun tavsiyesile ayrı odada yatıyorlardı. Karun beyin ayak sesi duyarak seslendiğini Ayten hanım derin uykusu arasında hattâ işitmiyordu bile. Kadın rahattı ama, koca neden yalan söylemeli korkuyordu.

Ramazan ağadan sonra Bayram ağa geldi. O da diğerleri gibi sabaha kadar kol gezdiğini iddia ediyor, fakat hırsıza bir türlü raslamıyordu. Bu sefer de ayvalar sırra kadem basıyorlar. Canım reçellikler hırsız kursağına nasip oluyorlardı.

* * *

Asfaltın köşesindeki kahvede mahalleli artık Karun beyin köşkünden başka lâf etmiyordu. Bahçıvan dayandırmamanın sebepleri muhtelifti.

Mestan ağa önceleri pek memnun olduğunu söylediği halde, birdenbire işinden ayrılmıştı.

Ramazan ve Bayram ağalar da evvelâ işe böyle başlamışlardı. Onlar da memnuniyet beyan etmişlerdi. Hele yemişlere hırsız dadandığını kimselere söylememişlerdi. Nasıl söylesinler ki, beyefendinin çalındığını zannettiği yemişleri, üçü de hamfendinin müsaadesile küfe küfe manava devretmişlerdi. Bunu bütün kahve halkı biliyor. Fakat herkes mal sahibi hesabına satıldığını zannediyordu. Binaenaleyh bukadar emniyet gösterilen bahçıvanların hiç sebepsiz ve şikâyetsiz yolcu edilmelerine kimse mâna veremiyordu.

* * *

Bekçiler de belli başlı bir sebep gösteremedikleri için mahalle halkı bu esrarı çözmiye uğraşırken Karun beyi de bir düşünce almıştı.

— Önümüz kış, diyordu, bu Allahın dağında adamsız yapamıyacağız. Yakında etraf büsbütün boşalacak..

Nihayet araya, taraya Ahmedi bulabildi. Ahmet uçarı bir delikanlı idi. Uzun boylu, geniş omuzlu, siyah gür saçlı, güzel bir genç. Karun bey Ahmedin güzelliğini, gençliğini mahzurlu gördise de, çaresizlikten boyun büktü.

Ahmet, beyefendiden hırsız hikâyesini duymuştu. İlk gece gözünü açtı. Hakikaten vakit epey geçtikten sonra ince bir gölge duvarı aştı ve Ahmetle burun buruna geldi.

Ahmet yakasına sarıldığı hırsıza dikkat edince, civar köşklerden birinin genç oğlunu hemen biliş çıkardı, alaycı bir sesle:

— Vay beğim, demek bizim efendinin bahsettiği hırsız sensin ha, dedi, sefa geldin.

Ahmedin o havalide ne yaman bir delikanlı olduğunu bilen güçük bey titremiye başlamıştı. Demek Ayten yeni bahçıvanın kulağını bükememişti. Çaresiz Ahmede uzun uzadıya yalvarıp yakararak bir daha gelmemek şartile geri döndü.

Ertesi gün Ayten bahçeye çıkıp bahçıvanla karşılanşınca şaşırdı. Yeni geleni de eskiler gibi zannetmişti. Halbuki karşısında güçlü, kuvvetli, güzel bir erkek görünce, Mestana, Ramazana, Bayrama yaptığı gibi:

— Kirazları topla sat,

— Elmalar senin olsun.

— Ayvaların bedeli sende kalsın, yalnız hırsıza dokunma, ayrıca da bol bol bahşiş.

Teklifini Ahmedin yüzüne karşı söyliyemedi.

* * *

Bütün kış hâdisesiz geçti. Karun bey ilk haftalar duyduğu ayak sesini merak ederek pencereden seslenip daima Ahmedin:

— Benim efendi, benim, kol geziyorum.

Dediğini duyunca tamamile rahatlamış, artık tatlı uykusundan bile uyanmaz olmuştu.

Bahar gelince üç eski bahçıvan kiraz, elma, ayva hırsızları yüzünden Ahmedin ne vakit kovulacağını kendi aralarında konuşarak beklediler.

Fakat Ahmet hem kovulmuyor, hem de manava küfe küfe meyva satmıyordu.

* * *

Yine bir gün mahalle kahvesinde bu mesele mevzubahs olunca:

Mestan arkadaşlarına:

— İş anlaşıldı, ağalar, dedi, kiraz hırsızı eve yerleşti bir yol... Gayri Ahmedin kovulmasına sebep kalmadı.

Sonra üçü de eski gençlik günlerini hatırlamış gibi içlerini çekerek sustular.

Kiraz hırsızlığına çıkıldığı devir geçtikten sonra hangimiz böyle içimizi çekerek susmıyacağız ki...

İspinoz

FELSEFE KIRINTILARI..

Dikkat edin ekseriya çok ve iyi bilenler susar veya sükûnetle konuşurlar. Farfaracılar, palavra yapanlardır.

★

Yapmak istediğimizle, yapabildiğimiz arasında fark vardır. İnsanın kendi kendini avutma kabiliyeti işte bu farktan doğar.

★

Sirke ile sinek tutulmaz, diyorlar. Sineği yakalamak için bile tatlı lâzım geldiğine bakıyorum da, tatlı dilli olmıyan insanların dostsuz kaldığına hayret etmiyorum.

★

Hassasiyet, para ve namus hiç kimsenin fazla bulmıyacağı şeylerdir.

★

Yollar bozuksa arabanın beşinci tekerleği fazla değildir.

★

Düşünmeden evvel bilmek lâzımdır.

★

Ne ekersen onu biçersin, derler. Buna sözüm yok. Fakat hiç ekmeden biçmek istiyenlere ne demeli?

★

Dalavere ile zengin olanlar, ne akraba, ne dost tanırlar.

★

Şarap fıçısından, içine koyduğun şaraptan başkasını bekleme.

★

En leziz lâtifeler kısa olanlardır.

★

Tenbellik fakirliğin kardeşidir diyorlar. Gerek paradan, gerek bilgiden yana ise doğrudur.

★

Bütün ömrünce bir şey öğrenememiye mahkûm adam, her şeyi bildiğine kani olandır.

★

Bir insanın yapacağı en büyük hata, kendi tarlasını yüz üstü bırakıp, başkasının tarlasında pir aşkına çalışmasıdır.

★

Şunu da yapacağım, bunu da yapacağım dediğin zaman yüzüne inanmadan bakıyorlarsa, hiddetlenme. Şunu da yaptım, bunu da yaptım diye konuşursan inanırlar.

Filozof

Kemancının evi

Vakitli vakitsiz odasında keman çalan musiki amatörü bir gün apartıman komşusuna sordu;

— Keman çaldığımı işitiyor musunuz?

— Elbette..

— Beğeniyor musunuz?

— Fevkalâde...

— Siz de benim kadar keman çalsaydınız ne yapardınız?

— Ne yapacağım, apartımanın konturatını ucuz pahalı birine devreder, kimseyi rahatsız etmemek için bir dağ başında, yahut orman ortasında tek başıma bir ev tutardım.

Alış veriş..

İki arkadaş gazinonun dip tarafındaki bir boş masaya yerleşmişler, karşılıklı rakılarını içmiye başlamışlardı. Zayif ve neşelisi üçüncü kadehten sonra büsbütün coşu ve anlatmıya başladı:

— Köşe başındaki büyük apartıman yok mu? İşte o benim akrabalarımdan birine aittir. Geçenlerde bir yerden gelirken yağmura tutulmuş; iliklerine kadar ıslanmış. Neticede hastalanmış. Hem öyle âdî soğukalğınlığı falan değil.. Adamakıllı bir hastalık... Allah bilir ama adamcağız kurtulamıyacak ölecek.. Hattâ tahminime göre ölmüştür bile.... Öyle ya bu gece mutlaka ölmüştür... Merhumun benden başka akrabası da var. Fakat beni hepsinden ziyade severdi. Mirasını benden başkasına bırakmamış olduğuna yüzde iki yüz eminim.. Hem galiba serveti sade o apartımandan ibaret de değil.. Apartımanın karşısındaki üç dükkân, onun yanındaki depo, daha ilerisindeki iki apartıman da onundur sanıyorum... Sanıyorum değil, muhakkak onundur. Yani senin anlıyacağın ben bu geceden itibaren İstanbulun en zengin insanlarından biriyim.

— Dur bakalım, iki parmak daha içeyim, apartımanlardan birini belki ben satın alırım.

Garabetler diyarı

İki Amerikalı konuşuyorlardı. İhtiyarcası şöylece söze başladı:

— Avrupalılar Amerikaya garabetler memleketi derler ya...

— Evet..

— Ben ki, eski bir Amerikalıyım, buna artık inanacağım geliyor.

— Ne oldu ki?

— Ne olacak, bir ayda milyoner oldum.

— Aman nasıl... Önce neydiniz?

— Milyarderdim.

FRANSIZ KARİKATÜRÜ; Plâjlarda yeni krokiler...

Yağlı müşteri

Tramvayda arkamda oturan iki kişi arasında şu konuşmıya kulak misafiri oldum:

— Aamcamdan kalan miras kırk, elli eski gramofon plâkından ibarettir. Kendisi musikiyi severdi.

— Ne yapalım, sen de akşamları çalıp merhumun ruhunu şadedersin.

— Fakat gramofonum yok.

— O halde amcan nasıl çalardı?

— Gramofonu da bir başka mirasçısına bırakmış.

— İkiniz bir araya gelir öyle çalarsınız.

— Öteki mirasçı kadındır.. Bir araya gelmemiz ancak evlenmek şartile mümkün. Gerçi miras hatırı için bazan izdivaçlar olur. Fakat herhalde bir gramofon için evlenmek pek düşünceli bir hareket olmaz.

— O halde öteki mirasçının hissesini para ile satın al.

— Yadigâr eşya olduğu için pek ucuza elden çıkarmak istemez sanırım. Fazlasına da benim bütce müsait değil.

— Hakikaten içinden çıkılması güç bir mesele... Bir müşterisini bulup plâkları satmaktan gayri çare yok...

— Müşteri buldum, fakat onun da bütçesi müsait olmadığı için taksitle almayı teklif ediyor.

— Kim bu müşteri?

— İstanbul radyosu.

NE GÜZEL TESADÜF

Nurullah Ataç geçenlerde bir kahveye gitti. Bir arkadaşile tavla partisine daldı. Şapkasını yanına bırakmıştı. Nevzuhur dâhî şairlerimizden biri üstadı görünce yaklaştı selâm verdi. Ve ne dersiniz, dalgınlıkla üstadın şapkasına oturdu.

Oyun bittikten sonra Nurullah Ataç gidecek oldu. Şapkasını aramıya başladı. Nihayet delikanlıya:

— Affedersiniz, dedi, müsaade buyurun da şapkamı alayım.

— Şapkanızı mı, ne münasebet?

— Şu münasebetle ki, biçare şapkam sizinle ayni sandalyeye oturmak saadetine maruz bulunuyor.

Delikanlı bu iltifatı her tarafta hâlâ söyler gezer.

RADYOYA BENZEMİŞ:

— Neden az bahşiş verdiler acaba?..

— Bunlar ne berbat şarkılar, tıpkı radyodaki gibi dediler!..

RÜŞVET DAVASI

Bu fıkra bir Amerikan gazetesinde okunmuştur. Maznun, ak sakallı, temiz kıyafetli bir adamdı. Günlerdenberi hapiste yatmaktan yüzü büsbütün büzülmüş ve ihtiyarlamıştı.

Hâkim onun hüviyetini ve yaşını sorduktan sonra:

— Memleketin dahilî emniyetine suikast suçile itham ediliyorsunuz, dedi.

İhtiyar şaşırdı:

— Ben ömrümde ne dahilî, ne haricî politika ile meşgul olmuş adam değilim, dedi.

Hâkim — Olabilir, dedi, fakat bu sizin memleketin dahilî emniyet teşkilâtına mensup birisine rüşvet teklif etmek suretile vazifesini suiistimale sevk etmiş bulunmanıza mâni değildir..

İhtiyar ellerini kaldırdı:

— Hâşâ.. Ben böyle şey yapmadım, kabul etmem, dedi.

Hâkim üç şahit çağırdı.

Bunlardan biri şöyle söyledi:

— Bu adamın bir akşam üstü kapısını açtığını, sokaktan geçen iri bir siyah köpeğe kemik verdiğini gözümle gördüğüme yemin ederim, dedi.

Diğer iki şahit ellerini vicdanlarının üzerine koyarak bu yemini teyit ettiler:

Hâkim çatkın bir çehre ile tekrar maznuna döndü:

— Bizce doğru sözlü ve doğru özlü tanınmış olan bu insanların yalan söylediklerini iddia edecek misiniz? dedi.

Maznun — Hayır, dedi, hakikaten bir akşam kapımı açtım ve sokaktan geçen bir köpeğe iri bir kemik verdim. Fakat bundan memleketin polisine rüşvet teklif ettiğimi nasıl çıkarıyorsunuz?

Hâkim cevap verdi:

— O köpek, bir polis köpeğidir. Kanunumuz «Dahilî emniyet teşkilâtının herhangi bir mensubuna rüşvet teklif etmek iki seneden aşağı olmamak üzere hapis cezasını müstelzimdir» diyor.

Boncuk

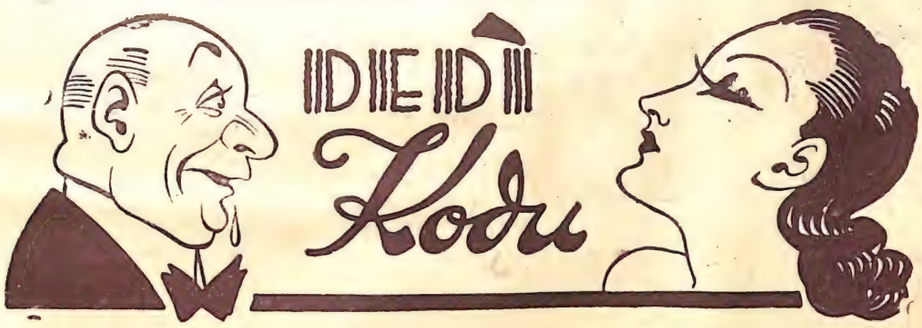

KARISININ RUHU

Bir kaza neticesinde sevgili karısını kaybetmiş olan bedbaht adam ölümün kırkıncı gecesi bir ispritizmeciye gitti:

— Sizden bir büyük ricam var... Masraf ne olrsa onu da âcizane öderim. Bu gece sevgili refikamın vefatının kırkıncı gecesi... Pek şaşkın ve perişan bir haldeyim... Kendisinin ruhile görüşmek isterim.

İspritizmeci bu arzuyu kabul etti ve bedbaht kocayı marifetli masanın başına oturtarak ışıkları söndürdü.

Biraz sonra ruh malûm tıkırtılarla ispritizmecinin davetine cevap veriyordu. İspritizmeci sordu:

— Ruh, sen bu bayın refikası mısın?

Evet mânasına bir tık tık..

İspritizmeci bu defa kocaya hitap etti:

— Bayım... Merhumenin ruhu buradadır. Cevap vermiye hazırdır. Şimdi ne soracaksanız sorun...

Bedbaht koca inler gibi bir sesle yalvardı:

— Günlerdenberi aramaktan canım çıktı. Sorunuz merhumeye... Kazadan bir gece evvel manto yaptırmak üzere zorla elimden aldığı yüz lirayı acaba nereye sakladı?

KOLAY TARİF: (İngiliz karikatürü)

Müşteri — Altı tane mendil istiyorum. Kenarına şöyle bir harf işlenecek!..

BİR İSPRİTİZME FİKRASI DAHA

(D..) bir gece bir arkadaşının ısrarı üzerine meşhur bir ispritizmecinin evinde yapılan bir toplantıya gitmiye razı oldu.

Biraz sonra lâmbalar söndü, seans başladı.

İspritizmeci sordu:

— Ruh geldin mi? Sen kimin ruhusun?

Masanın ayağı bir telgraf makinesi gibi işlemiye, ve ruhun ismini yazmıya başladı.

— Ben (A..) nın oğlu (B..) yim..

(D..) bu ismi işidince hemen meclisi terketti ve koşa koşa merdivenlerden inmiye başladı.

Arkadaşı arkasından yetişti ve hayretle sordu:

— Yahu sen nekadar korkak insanmışsın. Kaçmıya utanmadın mı?

(D..) cevap verdi:

— Bırak Allah aşkına... Kalsam daha fazla utanacaktım. Merhum (B.) ye borcum vardı. Bukadar kişinin içinde istemiye kalkarsa ne yapardım?

ÜÇ SEBEP

Arkadaşına caddede rasladı:

— Haydi gel birkaç kadeh içelim, dedi.

Arkadaşı ciddiyetle başını sallıyarak cevap verdi:

— İmkânı yok.

— Neden?

— Üç mühim sebep var. Birincisi içmiye tövbe ettim.

— Ya!...

— Sonra doktor içkiyi menetti.

— Vah vah..

— Fakat en mühimmi sabahtanberi içiyorum... Daha fazlası zararlı olur.

AŞK MODASI

ROMAN

Yazan: Ta.Ka.

— 7 —

Romanımızın hulâsası:

Semiha, kendilerini asîl farzeden bir ailenin kızıdır. Ahmet Süleyman isminde genç bir gazeteci ile evlidir. Semihanın annesi Pakize hanım kızının bütün arzularına «Kibarlık icabıdır» diye boyun iğiyor. Semiha son zamanlarda Cihat isminde mirasyedi fakat saf bir delikanlı ile sevişiyor. Cihat ressamdır. Kübik resimler yapıyor. Semiha Cihatla serbest kalmak için Mayıs ayı başlangıcında sayfiyeye gitmek istiyor. Fakat o sırada kocasının gazetesinde iş fazladır. Haftada ancak bir, iki akşam eve gelebiliyor. Nihayet Cihatla Semiha evlenmeyi kararlaştırıyorlar. Meseleyi Ahmede açmak vazifesini Semiha üstüne alıyor. Tam bu kararın verildiği akşam Ahmet çıkageliyor. Karısının halinden birkaç zamandır zaten şüpheli. Karısı kocasının asık suratını görünce ne olduğunu soruyor. Ahmet hemen bir yalan uyduruyor, bir arkadaşım karısını kötülük ederken yakaladı, hem karısını, hem de âşıkını öldürdü. Ben de olsam öyle yapardım. İşte bu tabancayı da bunun için taşıyorum, diyor. Ve cebinden kocaman bir tabanca çıkarıyor. Ertesi sabah gider de kurtuluruz, birkaç gün aklımızı başımıza toplarız diye düşünürken Ahmet sabahleyin kalkıyor, giyiniyor. Karısı soruyor: —Nereye Ahmet, işe mi? — Hayır, bu cinayet âsabımı bozdu. Bir hafta buradayım. — Hani ya gazetede çok işin vardı. — İşe bakacak zamanım mı benim? — Şu halde böyle erken neden giyindin?

— Hava almıya gidiyorum, denize kadar uzanacağım. Burada bir sürü ahbabım var. Belki birkaçına rasgelirim de çene yarıştırırız. Senelerdir işlerden baş kaldıramadım. Bonjur şeri!

Çıkıp gittikten sonra Semihayı bir kara düşüncedir kapladı. Kocası kendisine belki bütün evlilik hayatlarında ilk defa bugün «Bonjur şeri» demişti.

— Bonjur şeri.. Ne kepazelik, diyen adama ne oluyor. İşinin çok sıkı olduğunu iddia ettiği bir sırada bir hafta istirahat neden? Sakın bir şeyler sezinlemiş olmasın? Aman felâket! Sadıkın adam vurması da ne fena zamana rasladı. İster misiniz, boşboğaz, kendini bilmez birisi Semihanın Cihatla burun buruna dolaştığını ballandırsın? İster misiniz Ahmet Süleyman... Yakın vak'anın tesiri altında kalarak... Bu âsap bozukluğu içinde... Silâhı da hazır...

Kadıncağız bunları bir anda hep beraber düşündü ve yatağından fırlıyarak annesinin odasını boyladı.

Ana - kız karşı karşıya bir müddet parlak fikirler teati ettiler. Çareler aradılar... Pakize hanım:

— Polise müracaat edelim, dedi.

Semiha:

— Ne diyeceğiz, koca gazeteciyi bizim lâfımızla tevkif ederler mi? Büsbütün şüphelendiririz. Aklına fena şeyler getiririz. Diye cevap verdi.

— Vaziyeti saklıyalım.

— O zaman da Cihada haber vermek lâzım gelecek... Dün attık, tuttuk. Sevgili çocuk benim çoktan işi Ahmede anlattığımı zanneder. İster misin öğle üstü her zamanki gibi elini kolunu sallıyarak çıkagelsin.

— Felâket olur. Gözü kanlı herif hepimizi gebertir. Ben zaten onu ilk gördüğüm gün gözüm tutmamıştı. «Yere bakan, yürek yakan bir adam ama, dur hele rabbim encamımızı hayır eylesin» demiştim.

— Şimdi bu lâkırdıları bırak. Duymadın mı, o Sadık olacak asılası ile beraber ne haltlar karıştırmışlar, adam vurmuşlar... Ben korkuyorum.

Pakize hanım «Ben de korkuyorum» diyemeden sustu. Kara kara düşünmiye başladılar. Neden sonra Semiha, sesini ağlar gibi titreterek:

— Anneciğim, dedi, beni seversin değil mi?

— A, sorduğun şeye bak, elbette severim.

— Şu halde dün bir lâf söyledin. «Senin saadetin için kendimi feda ederim» dedin.

Pakize hanımın üstüne birdenbire bir durgunluk geldi:

— Dedimse ne olacak?

— Anneciğim, biricik kızının saadeti için kendini feda et.

— Ne yapayım?

— Kararımı Ahmede söyle.

— Dünyada yapamam.

— Neden?

— Beni öldürür kız.

— İşte iyi ya. Seni öldürür, belki yaralanıp kurtulursun. Onu hapise tıkarlar, ben de Cihatla...

— Cocuk gibi konuşuyorsun Semiha. Bu sözünü hiç beğenmedim. Evvelâ Cihat dediğin züppe damadımın tırnağı bile olamaz. Sonra bir evlât annesini bile bile afacan ölümüne nasıl gönderir? Sonra haydi ben söyledim diyelim, haydi beni vurdu diyelim, ya polisler o zaman hemen gelip tevkif etmezler de sizi de temizlerse...

— A, bak doğru, bu dağ başında kim kime dum duma.

— Gördün mü ya... En iyisi..

— En iyisi ne?

— Sen söyle.

— Dünyada olmaz, beni de vurur.

— Belki sana kıyamaz, bunca senelik karısısın. Sonra ben ne de olsa kaynanayım, bana kini vardır. Diş biler, öldürürse memnun olur. Sen böyle misin ya?

— A anneciğim, hiç gözü kanlı adam bunları hesaplar mı?

— Hesaplamaz!

— Cihada bir mektup yazayım mı?

— Dur hele vaziyeti büsbütün karıştırma! Mektup eline geçerse bizi öldürdüğü için bir de mahkemede hak kazanır. O zaman mahşere kadar yanarım.

Ölümden ve öldürmekten bukadar soğukkanlı konuştuklarını bir duyan olsa «Ne cesur kadınlarmış bunlar!» diye hayret ederdi. Halbuki bu cesaret henüz kabahatlerinin Ahmet Süleyman tarafından ölümle cezalandırılmıyacak kadar ehemmiyetsiz olduğunu bildiklerinden geliyor, âdeta biribirlerini denemek içinmiş gibi konuşuyorlardı.

Pakize hanım bunca tecrübesine rağmen müşkül vaziyetten bir çıkar yol bulamadığı için kendi kendinden utanıyordu. Bir müddet düşündükten sonra:

— Buldum, diye haykırdı. Üzülme Semihacığım, buldum, çareyi buldum.

— Aman çabuk söyleyin anneciğim!

— Meseleyi Ahmede Cihat bey anlatsın.

Semiha, tehlikenin, altında bulunduk-

ları çatıdan ve annesile kendisinden uzaklaşmasına sevinmişti. İlerisini, gerisini düşünmeden:

— İyi düşündün, dedi, Cihat kahraman bir erkek. Zaten ikide birde ölümden korkmadığını, hele sevdiği kadın için kendisini ateşlere atacağını söylüyordu. Cesaretine de eminim. Biletçi ve garson hikâyesini sana anlattım ya... Hani biletçiye çıkıştı, garsona tokat attıydı. Hay aklınla yaşa anneciğim. Pekâlâ olur bu... Oh, çok şükür kurtulduk. Nasıl oldu da şimdiye kadar hatırlamadım. Hemen Cihada haber verelim.

— Asıl mühim mesele burada. Nasıl haber vereceğiz?

— Hizmetçiyi gönderirim.

— Dünyada olmaz, boş boğaz karı bizi tefe koyup çalar. Evvelâ bütün Suadiye, sonra bütün İstanbul, arkadan da Ahmet Süleyman duyar.

— Ben gidip söyliyeyim.

— Kocan burada iken imkânı yok. Kim bilir, belki arkana düşer, elin kibar adamının evine girmenden şüphelenir. Hoş bundan bir fenalık çıkmıyacağına, senin asîl ailemize leke getirmiyeceğine eminim ama, gel de bunu o haydut gibi, gece silâhlı, gündüz külâhlı gezen kocana anlat. En iyisi ben gitmeliyim. Ha, nasıl bu fikir?

— Enfes, evet en iyisi senin gitmen. Git vaziyeti anlat. O ne de olsa erkektir bir çaresini bulsun. Hem beni, hem seni, hem kendisini, hem de saadetimizi kurtarsın... Haydi anne davran, Ahmet gelmeden bu işi gör.

Elçiye zeval yok

Cihat pijamasile yatak odasında dolaşırken Pakize hanımın yel yepenek, yelken kürek sökün ettiğini pencereden gördü. Müstakbel kaynanasının sabah sabah evine geleceğini rüyasında görse hayıra yormıyacağından:

— İnşallah bana değildir, dedi. Kim bilir evde neler cereyan etmiştir. Yoksa adamcağıza birdenbire söylediler de bayıldı mı? Dün akşam yorgun geldi diye bir şey açmamışlardır. Budala herif sabahleyin uyku sersemliğile gül gibi karısının elden gittiğini haber aldise «Şırak» diye sırtüstü serildi mi acep? Muhakkak öyle olmalı. Kaynanam doktor çağırmıya çıkmıştır. Boşanıyorlarsa zavallıyı gebertecek değiller ya...

Kendi kendine yürüttüğü bu hesabı ağız tadile tamamlıyamadan kapının zili deli deli çalınmıya başladı. İşte o dakkada Cihat apıştı. Vay canına, demek kadın istikamet burası demiş ha! Öyle ise vaziyet ilk tahminden daha feci olmalı.

Merdivenleri dörder dörder indi, kapıyı açıp Pakize hanımın son zamanlarda daima boyalı gezdirdiği buruşuk suratını anadan doğma çırılçıplak görünce hayreti ve korkusu büsbütün arttı. Belli ki, işler kötüleşti. Fakat kadıncağızın karşısında kazık gibi dikilip durmanın mânası yoktu:

— Hayrola kaynanacığım, diye gülümsemiye çalıştı, bir iyi havadis mi getirdiniz? Rakibim mücadeleden vazgeçip silâhını teslim mi etti?

Pakize hanımın teşbihe dikkat edecek zamanı değildi;

— Boyu posu devrilesice o mereti sanada mı gösterdi evlâdım, diye coştu, demek buralara geldi tabancasını sana da gösterdi ha! Eyvah, a, dostlar Pakizeye olanlar oldu. Semihacığımı sağlam temizlemiştir. Kıymıştır canavar herif evlâdıma.

Cihat hiç anlaşılmaz kelimelerle feryat eden kadını konu komşudan utanıp namus belâsına içeri çekti. Bir taraftan bileklerini ovarken, bir taraftan da:

— Ne tabancası... Size olanlar neden oluyor? Canavar kim?.. Semihayı kim temizlemiştir?.

Diyerek sual üstüne sual yağdırıyordu. Nihayet Pakize hanım kendini topladı. Bülbül gibi dile gelmiye hazırlanarak:

— Bir, bir söyle de başımın çaresine bakayım Cihat bey oğlum, diye başladı. Demek tabancasını gördün ha!

— Kimin tabancasını valde hanım?

— O damadım olacak kanlı katilin, o Ahmet Süleyman denilen zebaninin..

— Yok canım, ne Ahmet Süleyman beyi gördüm, ne de tabancasını, hem o öyle silâh gezdirecek, başı bozuk, serseri, apaş bir adama benzemiyor ki..

— Ah, biz de öyle sanıyorduk. Ensesine vur lokmasını al, yularını çek ahıra bağla biliyorduk. Meğer ne atlı asas, ne celâllı,ne kırk harami herifmiş.

— Size silâh mı çekti?

— Daha okadarını yapmadı ama, onun da eli kulağında... Bize çekmedi, yalnız çıkarıp gösterdi.

— Ne münasebetle silâhı çıkarıp gösteriyor.

— Bilir miyim, Sadık adında bir bacağından asılası katil arkadaşı varmış. Karısını bir başkasile yakalayıp hem kadını, hem de kadıncağızın sevdiği delikanlıyı öldürmüş. Hapise tıkılmış, tabiî asacaklar mıymış, boğacaklar mıymış ne imiş. İşte ona içerlemiş «Biz bu sadikla az kavgaya girmedik, öldürdüğümüz adamın sayısı yoktur.» dedi. Biz de senin gibi inanmadık, inanmadığımızı görünce arkasından mı, koynundan mı, kocaman bir altıpatlar çıkarıp üstümüze çevirmez mi? Sağ olsun Semiham cesur kadındır: «Bu da nesi?» diyecek oldu. Meğer niyeti fena imiş. O da tıpkı Sadık gibi karısını bir kötülükte görse yaşatmaz vururmuş.

— Sade karısını mı vururmuş, sevdiğine bir şey yapmaz mıymış?

— Devam edecek —

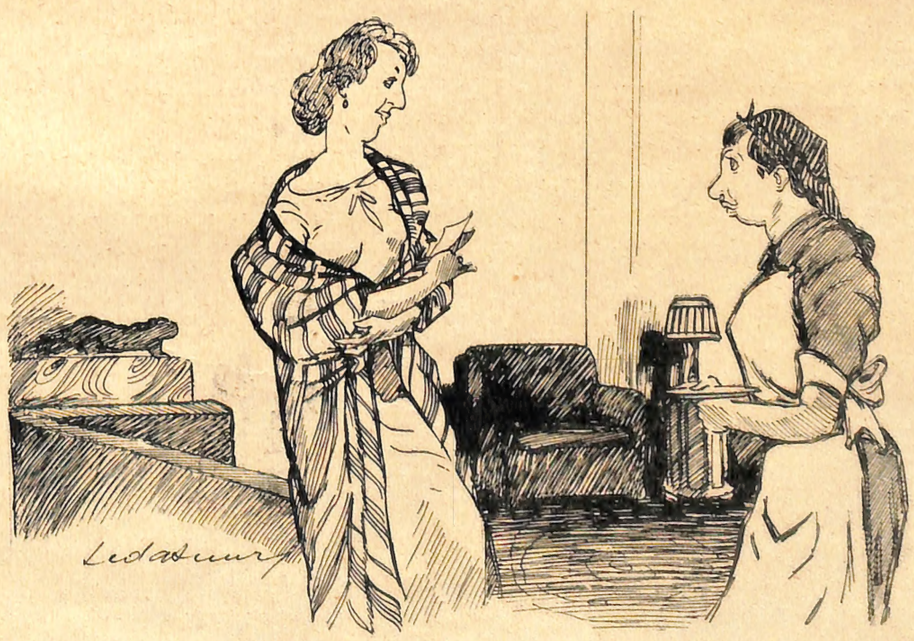

Bayan — Ah çapkın, ne güzel şeyler yazıyor. Mektubu bırakırken bir şey söylemedi mi?

Yeni hizmetçi — Söyledi. «Bunu hanımın olacak avanağa ver.. Şimdi boş lâf dinliyecek vaktim yok» dedi!..

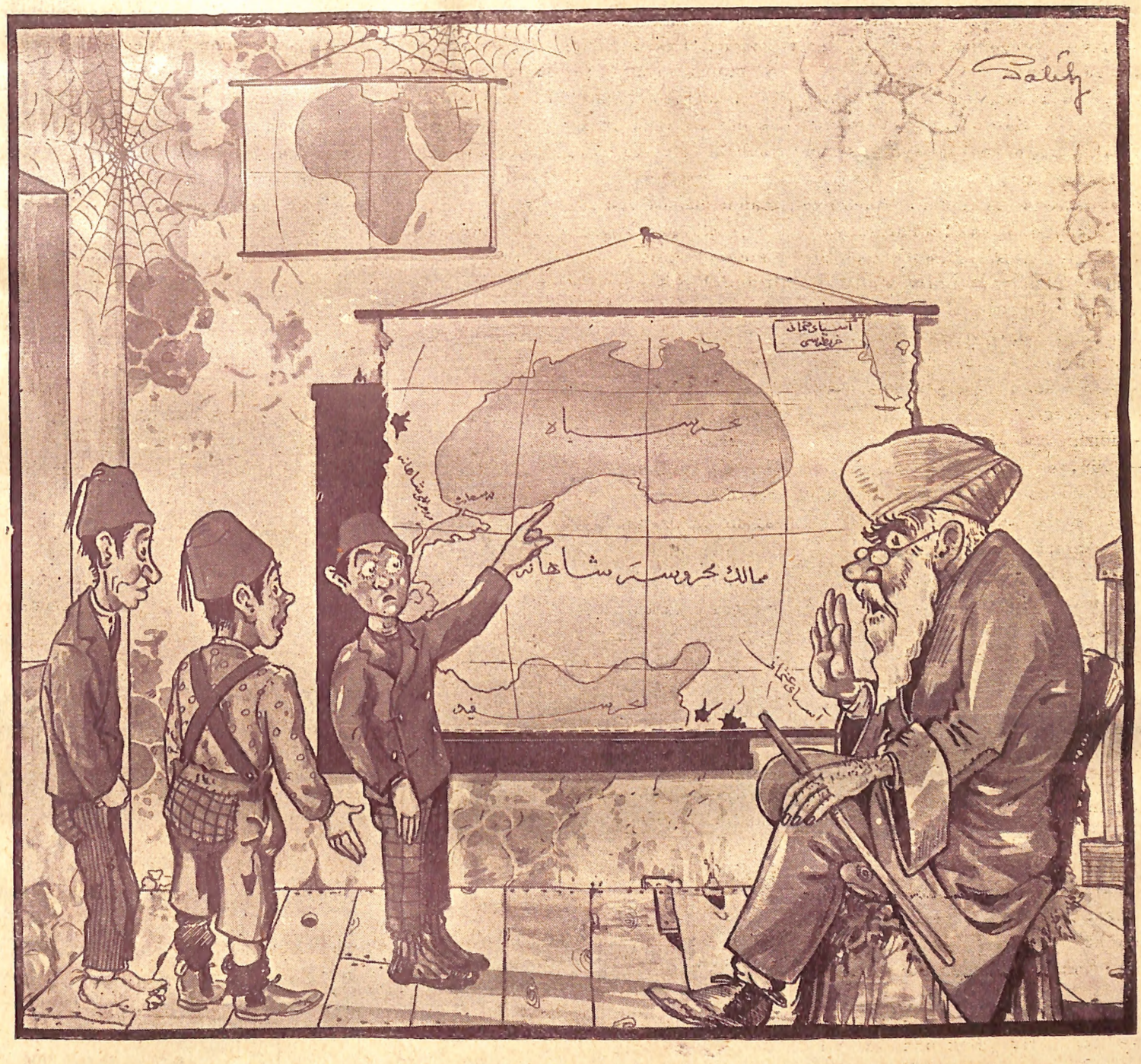

TRİHTEN ÇİZGİLER:

[Sultan Hamidin burnu büyük olduğu için, o devirde büyük burun lâkırdısı edilmez, fena burunlar ağıza alınmazdı. Bu yüzden jurnal edilenler, uzaklara sürülenler olurdu.]

Coğrafya dersinde talebe — Bu burun çok fena bir burunmuş, daima fırtınalı olur, birçok canları mahvedermiş...

Diğer bir talebe — Çok hain bir burunmuş değil mi hocafendi?...

Hoca — Susun, susun yerin dibine batasıcalar... Size bu yalanları kim takrir etti? Benim başımı mı yakacaksınız? Orası, enfi lâtiftir... Pek müs'esna bir mevkii dilrübadır... Hem fazla malûmata lüzum yok, alt tarafı yalan, kizip!...

Katletmisler

Bitişik komşusuna köşe başında rastladı. Hiddetini saklıyarak sordu:

— Dün gece sizin kapıyı polisler çevirmişti galiba?

Komşu hayretle cevap verdi:

— Polisler mi? Ne münasebet?..

— Belki tutturduğunuz Hicaz faslı katlediliyor diyedir.

Telâşın sebebi

Telâşla içeri girdi:

— Mendilimi kaybetmişim, diye sızlandı, mahvoldum.

Ahbapları:

— Canım bir mendil için bu ne telâş, dediler.

O yanık yanık:

— Ne halt edeyim, diye cevap verdi, karım bir şey ısmarlamıştı. Unutmıyayım diye düğümlemiştim. Muhakkak bulmalıyım... Muhakkak...

Deli gibi çıktı gitti.

Hararet meselesi

İki kadın konuşuyorlardı. Birisi:

— Kocam her yerde hararetle karşılaşır, dedi.

Öteki merakla sordu:

— Okadar muhterem ve meşhur mudur?

— Hayır İtfaiye neferidir.

Çektiği ıstırab-ların mesulü kendisidir
Nevrozin

Kaşelerini t ecrübe etmiş olsaydı ona cehennem hayatı yaşatan bu muannit baş ağrısından eser kalmıyacaktı.

Nevrozin

Bütün ıztırapları dindirir, baş ve diş ağrılarile üşütmekten mütevellit ağrı, sızı ve sancılara karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZIN

Mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz

İcabında günde 3 kaşe alınabilir.
İsmine dikkat Taklitlerinden sakınınız.

Tarihten Çizgiler

Geçen yılların en gülünç taraflarını birer tablo halinde bu albümde bulacaksınız. Fiatı yalnız 25 kuruştur.

Ömer Rıza

DİNLERİN TARİHİ

Fiatı 75 kuruştur. Bütün YEDIGUN bayilerinde bulunur. (75) kuruşluk posta pulu mukabilinde adresinize de gönderilir. Adres : İstanbul, Ankara caddesi Yedigün.

7 Gün Meşriyat

MEŞHUR Adamlar Ansiklopedisi

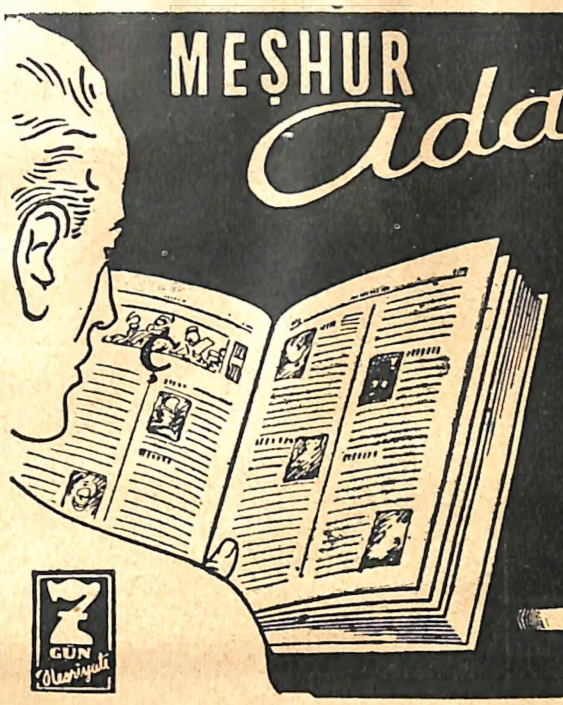

TAMAMLANDI

Dört mükemmel cild teşkil eden bu emsalsiz eser, 1600 sahife, 7500 resim ve tablodan mürekkebdir. Şarkın ve garbın en meşhur simalarının hayat ve eserlerini bu kıymetli Ansiklopedidè bulabilirsiniz. Çok sağlam ve nefis bir şekilde cildlenen bu eserin beher cildi 275 kuruştur. Dört cildi birden almak istiyenlere tekmil eser 10 liraya gönderilir. Posta havalesile 10 lira gönderenlere tam koleksiyonları derhal gönderilir. Kendinizi bu emsalsiz eserden mahrum etmeyiniz.

ADRES :

İstanbulda, Ankara caddesinde (YEDIGUN) neşriyat direktörlüğü

Radyolin

Dişlere hayat verir

Ancak

Her sabah, öğle ve akşam, her yemekten sonra mutlaka fırçalamak şarttır. Bu usulü şaşmadan, muntazam birf metotla takip edenlerin dişleri mikroplardan, hastalıklardan muhafaza edilmiş olur, paslanmaktan ve çürümekten kurtulur. Her zaman temiz, parlak ve güzel olarak kalır.

Sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra dişlerinizi fırçalayınız.

Kızıl, kızamuk, difteri, grip gibi ağız ve boğaz yolile vücuda giren mühim bulaşıcı hastalık l a rdan korur. Reçetesiz satılır.

Ev Doktoru

24 Formada Tamamlanacak

«EV DOKTORU» nu neşrederken 20 formada tamamlanacağını bildirmiştik. Bazı ehemmiyetli hastalıklara fazla tafsilât vermek mecburiyeti maalesef bizi çizmiş olduğumuz programdan biraz uzaklaşmak mecburiyetinde bıraktı. Binaenaleyh «EV DOKTORU» 20 formada tamamlanacağı yerde, 24 üncü formada tamamlanmış olacaktır.

KARİKATÜR

Moto – Siklet!

Bay — Karıcığım bacağını kapat, hafif kadınlardan hiç hoşlanmam!...

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.